

tet, at de hjemme kun vil kunne opnaa en ringe lønnet Stilling i Forhold til deres Alder. Dette gælder særlig f. Eks. Bygningsinspektører, der er polytekniske Kandidater, og Politifuldmægtige, der er juridiske Kandidater. Under amerikansk Regimente har denne Klasse af Tjenestemænd ingen Fremtid for sig, og det forekommer mig derfor, at de har et billigt Krav paa at kunne søge Støtte hos Ministeriet for at kunne opnaa et Levebrød hjemme.

Man skal i Forbindelse med Omtalen af Embeds- og Bestillingsmændene sluttelig udtale sin Taknemmelighed for Ministeriets velvillige Løfte om at ville søge udvirket Flyttehjælp og Rejsepenge for de Tjenestemænd, der rejser hjem for at tage varigt Ophold der, hvorved man er gaaet ud fra, at Hjælpen ogsaa omfatter deres Hustruers og Børns Rejser.

Det forekommer Guvernementet rimeligst, at Rejseudgifterne godtgøres efter Regning, og at Flytningsudgifterne, derunder Udgifter til Fragt, Assurance og Indpakning, fastsættes til en bestemt rundelig Sum for gifte og ugifte særskilt. Endvidere forekommer det Guvernementet, at det bør tillades gifte at hjemføre Møblement til Dagligstue, Spisestue og 2 Soveværelser, de ugifte til Dagligstue og 1 Soveværelse, og man gør opmærksom paa, at Møblerne er større herude end hjemme, og at de maa forsendes i solide Kasser. Noget bestemt Forslag om Flyttehjælpens Størrelse kan man ikke fremsætte, da det under de nuværende Krigsforhold er uvist, hvilken Skibslejlighed der kan raades over. Da det imidlertid paa Grund af de usikre Forhold med Hensyn til Skibsforbindelse med Moderlandet vil være rimeligt, at det vil frembyde Vanskelighed for mange Tjenestemænd at komme bort fra Øerne, vilde man finde det rimeligt, om alle Tjenestemænd, der ønsker at rejse hjem, beholder fuld Gage til Hjemkomsten. Det vilde nemlig forekomme Guvernementet mindre retfærdigt, om en Tjenestemand, der paa Grund af de særlige Forhold ikke kan faa Skibslejlighed, af den Grund skulde være udsat for økonomisk Tab.

Der bliver nu kun yderligere at omtale Gendarmerikorpsets Befalingsmænd og menige. Man har med Glæde iagttaget, at Ministeriet er betænkt paa Muligheden af at give Befalingsmændene fuld Lønning (ikke blot halv Lønning) under Hjemrejsen og Ekstrahjælp til Rejsen, hvis den lovbestemte ikke slaar til, jfr. herunder hvad der just er anført om andre Tjenestemænds Hustruers og Børns Rejse. — Man skal dog herunder indtrængende indstille, at der tillige gives gifte Befalingsmænd en Gratifikation, beregnet efter det Tab, som de maatte have lidt ved, at deres Udkommando til Vestindien afbrydes før Tiden. Det er, selv naar Udkommandoen varer det normerede Antal Aar, forbundet med betydelige Vanskeligheder for en gift Mand at lægge til Side til de Udgifter, som hans Rejse til og fra Vestindien sætter ham i. Der er Udgifter til Husleje og Hotelophold, baade naar han tager ud, og naar han rejser hjem, til Tider, da han muligt ikke kan opsiges sin Lejlighed eller faa en ny straks, til Ud- og Hjemrejse for Hustru og Børn, til Udstyr af disse i Troperne og ved Hjemkomsten, til Opbevaring af Møbler i Hjemlandet o. s. v. Og naar Udkommandoen afbrydes, forinden vedkommende har faaet Tid til at lægge til Side af sin ikke overdrevent rigelige Løn i Vestindien, vil han ganske uforskyldt komme til kort og muligen have paadraget sig en for ham særdeles generende Gæld, som man synes, at Staten bør hjælpe ham over.

De genhervædede Befalingsmænd og menige synes at have Krav paa at blive behandlere som andre Bestillingsmænd, saaledes at deres i Betragtning kommende Tjenestetid regnes fra deres første Genhervævning, de herved Befalingsmænd og menige derimod paa at erholde Honorar for god Tjeneste i For-